

Ouderling Carlos A. Godoy
van de Zeventig

De Heer heeft een plan voor ons!

Als we zo blijven leven, gaan de beloofde zegeningen dan in vervulling?

Het is een voorrecht om deel uit te maken van deze historische gelegenheid, nu algemene autoriteiten de keus hebben om hun toespraak in hun moedertaal te houden. De laatste keer dat ik hier een toespraak hield, maakte ik me zorgen over mijn accent in het Engels. Nu maak ik me zorgen over niet te snel in het Portugees spreken. Ik wil niet sneller spreken dan de ondertiteling.

We hebben allemaal weleens belangrijke beslissingen moeten nemen. Wat voor beroep zal ik kiezen? Zal ik op zending gaan? Is dit de juiste persoon om mee te trouwen?

Dat zijn situaties in verschillende gebieden van ons leven waarbij een kleine verandering grote gevolgen kan hebben. Met de woorden van president Dieter F. Uchtdorf: 'Door de jaren heen waarin ik de Heer heb gediend [...], heb ik geleerd dat het verschil tussen geluk en ellende in personen, huwelijken en gezinnen vaak neerkomt op een kleine fout van maar een paar graden.' ('Een paar graden verschil', *Liahona*, mei 2008, p. 58.)

Hoe kunnen we die kleine fouten mijden?

Ik wil mijn boodschap met een persoonlijke ervaring illustreren.

Aan het eind van de jaren 1980 bestond ons jonge gezin uit mijn vrouw, Mônica, twee van onze vier kinderen, en mij. We woonden in São Paulo (Brazilië). Ik had een goede baan, ik had mijn universitaire studie afgerond, en ik was pas als bisschop van onze wijk ontheven. We hadden een goed leven, en alles leek volgens plan te gaan. Maar op een dag kwam een oude vriend van mij op bezoek.

Toen hij op het punt stond om weg te gaan, stelde hij me een vraag die mij onthutste. Hij zei: 'Carlos, alles lijkt zo goed te gaan voor jou, je gezin, je loopbaan en je taken in de kerk.' En toen kwam de vraag: 'Als je zo blijft leven, gaan de beloofde zegeningen in je patriarchale zegen dan in vervulling?'

Ik had nog nooit op die manier over mijn patriarchale zegen nagedacht. Ik las de zegen zo nu en dan, maar ik had me nog nooit afgevraagd wat voor invloed mijn huidige leven op de beloofde zegeningen in de toekomst kon hebben.

Na zijn bezoek richtte ik mijn aandacht op mijn patriarchale zegen. Ik vroeg me af: 'Als we zo blijven leven, gaan de beloofde zegeningen dan in vervulling?' Na enige overweging kreeg ik het gevoel dat we wat veranderingen moesten aanbrengen, vooral wat mijn opleiding en beroep betreft.

Het was geen beslissing tussen goed en kwaad, maar tussen goed en beter, zoals ouderling Dallin H. Oaks ons heeft geleerd toen hij zei: 'Als we alternatieven overwegen, moeten we bedenken dat het niet altijd genoeg is dat iets goed is. Andere keuzes zijn beter en weer andere zijn het beste.' ('Goed, Beter, Best', *Liahona*, november 2007, pp. 104–105.)

Hoe kunnen we er zeker van zijn dat we de beste beslissing nemen?

Ik noem enkele beginselen die ik heb geleerd.

Beginsel 1: We moeten onze opties overwegen met het einddoel voor ogen

Het kan enigszins riskant zijn om de gevolgen van belangrijke beslissingen die ons en onze dierbaren raken niet in een breder perspectief te plaatsen. Maar als we de mogelijke gevolgen van die beslissingen in de toekomst projecteren, zien we

duidelijker welk pad we in het heden moeten nemen.

Als we begrijpen wie we zijn, waarom we hier zijn, en wat de Heer van ons in dit leven verwacht, biedt ons dat een breder perspectief.

We vinden in de Schriften voorbeelden, waarin een breder perspectief duidelijk maakte welk pad moest worden gekozen.

Mozes sprak van aangezicht tot aangezicht met de Heer, hij kreeg kennis van het heilsplan, en ging toen zijn rol als profeet van de vergadering van Israël beter begrijpen.

‘En God sprak tot Mozes, zeggende: Zie, Ik ben de Here God, de Almachtige. [...]

‘En Ik zal u het maaksel van mijn handen tonen. [...]

‘En Ik heb een werk voor u, Mozes, mijn zoon’ (Mozes 1:3–4, 6).

Met deze kennis was Mozes in staat om de vele jaren van beproeving in de woestijn te doorstaan en Israël naar huis te leiden.

Lehi, de grote profeet uit het Boek van Mormon, had een droom. Door dat visioen kwam hij te weten dat hij de opdracht had om zijn gezin naar het beloofde land te leiden.

‘En het geschiedde dat de Heer mijn vader gebood, ja, in een droom, zijn gezin mee te nemen en de wildernis in te trekken.

[...] En hij liet zijn huis en zijn erfland en zijn goud en zijn zilver en zijn waardevolle dingen achter’ (1 Nephi 2:2, 4).

Lehi bleef trouw aan zijn visioen, hoewel de reis zwaar was en hij zijn gerieflijke leven in Jeruzalem ervoor moest opgeven.

De profeet Joseph Smith is ook een groot voorbeeld. Door veel openbaringen, te beginnen met het eerste visioen, kon hij zijn opdracht vervullen om alle dingen te herstellen (zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:1–26).

Hoe zit dat met ons? Wat verwacht de Heer van ieder van ons?

We hoeven geen engel te zien om duidelijkheid te krijgen. We hebben de Schriften, de tempel, hedendaagse profeten, onze patriarchale zegen, geïnspireerde leiders en, bovenal, recht op persoonlijke openbaring als leidraad bij onze beslissingen.

Beginsel 2: We moeten voorbereid zijn op de problemen die op ons pad komen

De beste paden zijn zelden de gemakkelijkste. Vaak geldt het tegenovergestelde. We kunnen de zojuist genoemde profeten als voorbeeld nemen.

Hoewel hun beslissingen juist waren, hadden Mozes, Lehi en Joseph Smith geen gemakkelijk leven.

Bent u bereid de prijs van uw beslissingen te betalen? Zijn we bereid onze comfortzone te verlaten om iets beters te bereiken?

Ik wil even op mijn patriarchale zegen terugkomen. Ik kwam toen tot de conclusie dat ik verder moest studeren en een studiebeurs bij

een Amerikaanse universiteit moest aanvragen. Als die beurs zou worden toegewezen, zou ik mijn baan moeten opzeggen, alles moeten verkopen, en twee jaar als student in de Verenigde Staten moeten wonen.

Toetsen zoals de TOEFL-test en de GMAT-test waren de eerste hindernissen die ik moest nemen. Ik moest me drie jaar lang voorbereiden. Ik kreeg vaak 'nee' te horen, en soms 'misschien'. Maar toen werd ik op een universiteit toegelaten. Ik kan me nog goed het telefoontje herinneren dat ik aan het eind van het derde jaar kreeg van de persoon die verantwoordelijk was voor de studiebeurzen.

Hij zei: 'Carlos, ik heb goed nieuws en slecht nieuws. Het goede nieuws is dat je dit jaar bij de laatste drie zit.' Er was echter slechts één plek te vergeven. 'Het slechte nieuws is dat een van de andere kandidaten de zoon van een vooraanstaand iemand is, en de andere persoon eigenlijk ook. En dan hebben we jou.'

Ik antwoordde snel: 'En ik ... ik ben een zoon van God.'

Gelukkig waren de ouders geen beslissende factor, en ik werd dat jaar, in 1992, toegelaten.

Wij zijn kinderen van de Almachtige God. Hij is onze Vader, Hij heeft ons lief, en Hij heeft een plan voor ons. We zijn hier niet op aarde om onze tijd te verdoen, oud te worden, en te sterven. God wil dat wij groeien en het beste uit onszelf halen.

President Thomas S. Monson heeft gezegd: 'Een ieder van u, gehuwd of ongehuwd, jong of oud, heeft de mogelijkheid om te leren en te groeien. Vergroot uw kennis, zowel intellectueel als geestelijk, totdat u uw volledige potentieel hebt bereikt.' ('The Mighty Strength of the Relief Society', *Ensign*, november 1997, p. 95.)

Beginsel 3: We moeten dit perspectief bespreken met de mensen die ons dierbaar zijn

Lehi deed veel om Laman en Lemuël te laten inzien hoe belangrijk de verandering was die zij doormaakten. Omdat zij het visioen van hun vader niet goed begrepen, begonnen ze tijdens de reis te morren. Daarentegen wendde Nephi zich tot de Heer om te zien wat zijn vader had gezien.

'En het geschiedde, nadat ik, Nephi, alle woorden van mijn vader

had gehoord betreffende de dingen die hij in een visioen had gezien, [...] dat ik [...] eveneens verlangde die dingen te zien en te horen en te weten door de macht van de Heilige Geest' (1 Nephi 10:17).

Door dit visioen kon Nephi niet alleen de zware reis aan, maar ook de familie leiden wanneer dat nodig was.

De kans is groot dat als we voor een bepaald pad kiezen, dat zijn invloed zal hebben op de mensen die ons dierbaar zijn. En sommigen zullen met ons zelfs de gevolgen van deze keuze dragen. In het gunstigste geval zien ze wat wij zien en krijgen ze dezelfde overtuiging. Dat is niet altijd mogelijk, maar als dat gebeurt, maakt dat de reis zoveel makkelijker.

In de persoonlijke ervaring die ik als voorbeeld heb gebruikt, had ik ongetwijfeld de steun van mijn vrouw nodig. De kinderen waren nog jong en hadden nog geen invloed, maar de steun van mijn vrouw was cruciaal. Ik herinner me nog heel goed dat Mônica en ik eerst zorgvuldig de gewijzigde plannen doornamen voordat zij er een goed gevoel over had en ervoor wilde gaan. Door dit gezamenlijke perspectief steunde ze de verandering niet alleen, maar werd ze een essentieel onderdeel van het succes ervan.

Ik weet dat de Heer een plan voor ons heeft. Hij kent ons. Hij weet wat het beste voor ons is. Als alles goed gaat, wil dat niet zeggen dat we zo nu en dan niet moeten overwegen of er wellicht iets beters is. Als we zo blijven leven, gaan de beloofde zegeningen dan in vervulling?

God leeft. Hij is onze Vader. De Heiland, Jezus Christus, leeft. Ik weet dat wij door zijn zoenoffer de kracht kunnen vinden om onze dagelijkse problemen te overwinnen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■